

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3204/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.365/2025/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Halmos Péter ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Pécsi Törvényszék 7.K.700.674/2024/12. számú ítélete és a Kúria Kfv.V.37.365/2025/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] Az indítványozó és házastársa bejelentést tett a lakóingatlanukkal szomszédos, az alperesi érdekelt tulajdonában álló ingatlanl kapcsolatanban. Az érintett ingatlan lakóházként volt nyilvántartva, abban azonban egészségcentrum működik. Az indítványozó kifogásolta, hogy megnövekedett a gépjármű forgalom, illetve a parkolási lehetőséget a szomszéd nem biztosítja.
- [4] 2.1. A bejelentésre hivatalból indult településképi bejelentési eljárásban [...] Megyei Jogú Város Polgármestere mint elsőfokú hatóság felhívta az alperesi érdekeltet, hogy terjessen elő az épület rendeltetésének módosítására vonatkozóan településképi bejelentést, majd a rendeltetésmódosítással kapcsolatos kötelezési eljárásban, a 2022. július 12-én meghozott határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) elutasította az alperesi érdekeltnek a határidő további meghosszabbítása iránti kérelmét. Egyben kötelezte őt, hogy az épület használatát tegye szabályossá az eredeti rendeltetésétől eltérő (egészségcentrum) használat megszüntetésével, az eredeti rendeltetési mód visszaállításával. Egyidejűleg kötelezte őt a településképi bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt 100 000 forint településképi-védelmi bírság megfizetésére.

- [5] 2.2. Az alperesi érdekelt fellebbezése alapján eljáró [...] Megyei Jogú Város Közgyűlése (a továbbiakban: alperes) a 2022. október 18-án meghozott határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú határozatot a településkép-védelmi bíróság tekintetében helybenhagyta, míg az eredeti rendeltetési mód visszaállítására való kötelezést részében megsemmisítette és a teljesítési határidőt a határozata közlésétől számított 5. nap végéig meghosszabbította.
- [6] Indokai szerint a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) alapján elsődleges cél, hogy a megfelelő határidő biztosítása mellett az építési beruházás a településképi követelményeknek megfelelően megvalósuljon. Az ügyben a bejelentési kötelezettség teljesítésének előfeltétele volt meghatározott számú parkoló létesítése. Az érdekelt igazolta, hogy a parkolók létesítésére építési engedélyt kapott, a kivitelezés megkezdését követően azonban kiderült, hogy a felszín alatt két nagyfeszültségű elektromos kábel húzódik az érintett területen. A villamos vezetékek védelembe vétele többletmunkával jár és így a parkolók létesítése több időt vesz igénybe. Erre figyelemmel indokolt a településképi bejelentés iránti kérelem előterjesztésére megszabott határidő meghosszabbítása. Emellett az alperesi érdekelt a településképi bejelentést időközben megtette, a határidő hosszabbítás indokolt, az elsőfokú hatóság általi kötelezés így idő előtti, ezért az alperes a kötelezés részében az elsőfokú határozatot megsemmisítette.
- [7] 2.3. Ezt követően az indítványozó felperes keresetet terjesztett elő, melyben az alperes határozatának az elsőfokú határozattal megegyező tartalom szerinti megváltoztatását kérte. A Pécsi Törvényszék 2025. április 22-én meghozott 7.K.700.674/2024/12. számú ítéletével a keresetet – mint alaptalant – elutasította.
- [8] A Törvényszék indokai szerint a településképi kötelezési eljárás alanya az érintett ingatlan tulajdonosa. Perbeli esetben a rendeltetésváltozás elmulasztásával érintett ingatlan tulajdonosa nem az indítványozó felperes, hanem az alperesi érdekelt. A kötelezési eljárás ugyan az indítványozó felperes bejelentése alapján indult, ami a perindítási jogát megalapozta, a keresetösségi jogát azonban nem, ugyanis a keresettel támadott határozat számára kötelezettséget nem állapított meg, jogot nem keletkeztetett, így az indítványozó felperes jogának, jogos érdekének közvetlen sérelme nem áll fenn.
- [9] 2.4. Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára való utasítását.
- [10] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság formálissá tette a jogorvoslati jogát, hiszen perindítási jogosultságát ugyan elismerte, de közvetlen érintettségét elvitatta. Figyelmén kívül hagyta ugyanis az ügyféli jogállást elismerő elsőfokú hatósági végzést, így a bírói értelmezés azt jelenti, hogy az indítványozó felperes jogorvoslati jogát semmilyen eljárásban nem tudja érvényesíteni, mert a településképi bejelentési

eljárásban megtagadták ügyféli jogállásának elismerését, keresete és felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, és a kötelezési eljárásban, ahol elismerésre került ügyféli jogállása, keresetőségi jog hiánya miatt nem kap érdemi jogorvoslatot.

- [11] A Kúria a 2025. szeptember 4-én meghozott Kfv.V.37.365/2025/8. számú ítéletével a Pécsi Törvényszék 7.K.700.674/2024/12. számú ítéletét hatályában fenntartotta, megállapítva, hogy a felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [12] A Kúria indokai szerint a perben a bíróságnak azt kellett eldöntenie, hogy a keresettel támadott határozatrész tekintetében a felperes közvetlen jogi érdekeltsége, azaz keresetőségi joga fennáll-e. Rögzítette, hogy a keresetőségi jog tekintetében a Kúria hosszabb idő óta egységes gyakorlattal rendelkezik, melynek lényege, hogy a perindítási jog a közigazgatási tevékenységgel közvetlenül összefüggő jog vagy jogos érdek fennállását, az érvényesített anyagi joggal fennálló közvetlen érintettséget kívánja meg. Ez az ügy tárgyával összefüggő konkrét, személyes érdekeltségi viszonyt feltételez, és mint perindítási jogosultság a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis arra, hogy a felperest az ellenérdekű féllel szemben megilleti-e, vagy konkrétan a felperest illeti-e meg a keresettel érvényesített jog. A keresetőségi jog olyan igényérvényesítési jogosultság, amely így a perbeli alanyi jog és a felperes között egy közvetlen kapcsolatot, a felperes részéről egy olyan jogmegóvási szükségletet feltételez, amely a konkrétan meghatározott közigazgatási határozat sérelmes volta miatt keletkezett.
- [13] A Kúria indokai szerint az elsőfokú hatóság a felperes ügyféli jogállását a településképi kötelezési eljárásban elismerte, így az eljárásban ügyfélnek minősítette annak ellenére, hogy őt nem vonta ellenőrzés alá, és jogot vagy kötelezettséget számára eljárásában nem állapíthatott meg. Az elsőfokú hatóság a jogos érdek fennálltát jogszabályi hivatkozással nem támasztotta alá, és nem jelölt meg közvetlen érintettséget sem. A Kúria rögzítette, hogy a településképi kötelezési eljárás nem ügyfelek közti jogvita, annak célja a településképi követelmények érvényre juttatása. A hatósági ügy tehát nem a felperes ügye volt, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) hatósági ügy fogalma kizárólag az érdekelt vonatkozásában teljesült.
- [14] Ehhez képest a Kúria rögzítette, hogy ugyan az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfélfogalom és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 17. § a) pontja szerinti felperesfogalom lényegében azonos feltételeket rögzít, azonban egyrészt a hatóság ügyféli jogállás biztosításáról szóló döntése a bíróságot a Kp. 85. § (6) bekezdése értelmében nem kötötte, másrészt pedig a közigazgatási perben hivatalból köteles volt a felperes közvetlen jogi érintettségét vizsgálni. A keresettel támadott határozatrész a településképi bejelentés elmulasztása miatt az érdekelt számára – az elsőfokú határozatban szereplő eredeti lakófunkció szerinti állapot helyreállítása (azaz kötelezés előírása) helyett – a bejelentés előfeltételeként a meghatározott számú parkoló létesítés megtételére a

másodfokú határozat közlésétől számított 5. nap végéig további határidőt biztosított arra is figyelemmel, hogy annak létesítése folyamatban volt. A rendeltetésváltozáshoz kapcsolódó többlet-parkolóhelyek számáról, elhelyezkedéséről, a megvalósítás alatt álló parkolóhelyek jogi megfelelőségéről tehát az alperes az eljárásában nem döntött. Ennek következtében az indítványozó felperes parkolóhelyek számával, elhelyezésével kapcsolatos jogszabályi hivatkozásai a településképi kötelezési eljárásban nem relevánsak, az azoknak való megfelelés az érdekelt bejelentésére indult, önállóan folyt településképi eljárásnak volt a tárgya. A kötelezési eljárásban tehát az indítványozó felperes által hivatkozott – a biztosítandó parkolóhelyek számára, elhelyezésére vonatkozó – rendelkezések nem alkalmazandó jogszabályok, ezért a felperes közvetlen jogi érintettségének megalapozására nem alkalmasak. A parkolóhelyszabályozás a településképi kötelezési eljárásban ezért nem alapozhatja meg egy személy közvetlen jogi érdekeltiségét, így a szomszédos ingatlan tulajdonosáét sem. A Kúria ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [15] 2.5. Ezt követően nyújtott be az indítványozó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz, és indítványozta a Pécsi Törvényszék 7.K.700.674/2024/12. számú ítélete és a Kúria Kfv.V.37.365/2025/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [16] Álláspontja szerint a támadott döntések sértik a jogbiztonság és jogállamiság elvét [Alaptörvény B cikk (1) bekezdés], tulajdonhoz való jogot [XIII. cikk (1) bekezdés], a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot [XXVIII. cikk (1) bekezdés], valamint a jogorvoslathoz való jogot [XXVIII. cikk (7) bekezdés]. Sértik az R) cikk (2) bekezdését, mely a jogforrások kötelező erejét mondja ki, továbbá sértik a 28. cikket, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az indítványozó hangsúlyozza, hogy alapvetően a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozik, a többi alaptörvényi hivatkozásokra csak „kiegészítő jelleggel”, az alapjogi sérelem alátámasztásául, mindazonáltal ezen alaptörvényi rendelkezések sérelmével összefüggésben is terjesztett elő önálló érvelést.
- [17] Az indítványozó álláspontja szerint sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz, illetve jogorvoslathoz való joga, mivel a bíróságok a keresetét keresetőségi jog hiányára hivatkozva érdemben nem bírálták el, ezáltal megfosztották a tényleges jogorvoslattól. Miközben az eljárásban az ügyféli jogállását elismerték, a bíróság mégis megtagadta tőle az érdemi jogvédelmet. Álláspontja szerint az eljáró hatóságok helyesen ismerték fel, hogy a parkolás megfelelő biztosításának kérdése közvetlenül érinti a jogait, ehhez képest a bíróságok ezt nem ismerték fel, a keresetőségi joggal kapcsolatos gyakorlatuk ekként a jogorvoslati jog formálissá tételéhez vezet, hiszen a perindítás lehetősége fennáll ugyan, de annak nincs valós tartalma, kiüresedik. Ezáltal ténylegesen olyan helyzet állt elő, amelyben egyetlen eljárásban sem tudja jogait érdemben érvényesíteni, mivel a településképi bejelentési

eljárásban nem ismerték el ügyfélnek, a kötelezési eljárásban pedig a bíróság a kereshetőségi jog hiányára hivatkozva elutasította a keresetét. Ehhez képest valójában a vitatott rendeltetésváltozás következtében megnövekedő parkolási igény és forgalom közvetlenül érinti az ő ingatlanhasználatát, lakóhelyét, családi életét, ezért a közvetlen érintettség fennáll, így a kereshetőségi jog megvonása alaptalan.

- [18] A tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben arra hivatkozik, hogy a szomszédos ingatlan rendeltetésváltozása miatt megnövekedő forgalom és parkolási problémák negatívan befolyásolják az ő ingatlanának használatát és az életminőségét. Mivel ezzel szemben nem tudott hatékony jogorvoslással élni, a tulajdonhoz való joga sem kapott tényleges védelmet.
- [19] A jogállamiság és jogbiztonság elvének sérelmével összefüggésben arra hivatkozik, hogy nem valósult meg a kiszámítható, jog által szabályozott működés és az eljárási garanciák érvényesülése.
- [20] Az R) cikk (2) bekezdésével összefüggésben pedig azt hangsúlyozza, hogy a jogszabályok mindenkire kötelezőek, és ebből következően a hatóságoknak és bíróságoknak is következetesen, azonos módon kell alkalmazniuk azokat. Hasonlóképpen, a 28. cikk sérelmét az indítványozó arra alapítja, hogy a bíróságok nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték a jogszabályokat, különösen a kereshetőségi jog kérdésében, ehhez képest a Kúria nem ismerte fel az ügy alapjogi vetületét.
- [21] Összességében álláspontja szerint az eljáró bíróságok gyakorlatilag arra hivatkozva vonták le a következtetéseiket, hogy az indítványozóra nézve nem állapított meg jogot vagy kötelezettséget a kötelezést tartalmazó határozat. Ugyanakkor a periratokból megállapítható, hogy az indítványozó közvetlen érintettsége a parkolás biztosítása kapcsán mind a közigazgatási eljárásban, mind pedig a peres eljárásban evidens volt, adott, így e körben már az elsőfokú bíróságnak a kereshetőségi jog fennálltát hivatalból kellett volna megállapítani, vagyis a felperesi indítványozót további bizonyítási kötelezettség nem terhelte, másrészt pedig a kereshetőségi jog el nem ismerése az indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelméhez vezetett.
- [22] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [23] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.

- [24] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége felperesként fennáll a támadott bírói döntéssel összefüggésben.
- [25] 3.3. Az indítvány eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályt és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmény megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, megjelöli a támadott bírói döntéseket, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és előadja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.
- [26] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. alapján alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított további kifogások alkotmányossági vizsgálatára nincs mód. Nem tekinthető továbbá Alaptörvényben biztosított jognak az Alaptörvény R) cikke és 28. cikke sem {3135/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [21], legutóbb: 1192/2026. (IV. 7.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [27] Nem tartalmaz továbbá az indítvány kellő alapjogi indokolást a tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben. Nem tartalmaz ugyanis olyan okfejtést, illetve nem mutatott rá olyan összefüggésre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tudott volna tenni, az alkotmányjogi panasz ezért ebben a tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban előírt feltételnek {3190/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [28] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] Az indítványozó alapvetően a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott keresetjogi jogának el nem ismerésével kapcsolatban, melyhez kapcsolódóan állította a jogorvoslatihoz való jogának sérelmét.
- [30] 3.4.1. A tisztességes bírósági eljárás követelményrendszere azt a célt szolgálja, hogy csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító,

érdemi, a jogot megállapító döntést hozni {vö.: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése processzuális alapjogot tartalmaz, amely ekként elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti {vö.: 5/2020. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [47]; 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [31]; 3181/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [24]}. Ezzel összefüggésben egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével. Ennek körében megállapítható, hogy a tisztességes eljárás iránti elvárás lényege, hogy a jogalkalmazás részéről az érintettet ne érje a döntési jogkör diszkrecionalitásával nem igazolható meglepetés {vö.: 9/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [98]}.

[31] Ehhez képest a jogorvoslathoz való jogból az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [29]}. A jogorvoslati eljárásra nézve is alkotmányos jelentőségű elvárás annak tisztességessége, illetve hatékonysága.

[32] 3.4.2. Az Alkotmánybíróság több döntésében is kimondta, hogy annak eldöntése, hogy az adott kereset kivel szemben indítható meg, olyan jogszabályértelmezési kérdés, amely alapvetően törvényességi és nem alkotmányossági kérdést vet fel, az ugyanis olyan szakjogi jellegű és gyakorlati kérdés, amit az eljáró bíróságok hivatottak eldönteni {po. 3339/2025. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [95], 3439/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [21], 3159/2024. (V. 3.) AB végzés, Indokolás [30]}. Tekintettel arra, hogy a kereshetőségi jog mikénti értelmezése alapvetően szakjogi kérdés, alkotmányjogi szempontból annyiban bír jelentőséggel, hogy adott esetben a kereshetőségi jog téves értelmezése el tudja lehetetleníteni a jogérvényesítést. Az indítványozó alapvetően ezt állította az alkotmányjogi panaszában.

[33] A kereshetőségi jog alapjogi összefüggéseit az Alkotmánybíróság legutóbb a 3081/2024. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) vizsgálta.

[34] Ebben megállapította, hogy a kereshetőségi jog „nem más, mint a jogtudomány, illetve a joggyakorlat által kimunkált elnevezése egy tételes jogi normának, mégpedig a vitában való érdekeltiségnek. Az érdekeltiség vizsgálata nemcsak joga, hanem Kp. 17. § (1) bekezdés a) pontja értelmében kötelezettsége is az eljáró bíróságoknak. Az érdekeltiség megállapítása előfeltétele annak, hogy a bíróságok ne bármilyen kérelem, hanem csak olyan kérelem alapján legyenek jogosultak és kötelesek eljárni, melyet az arra jogosult érdekelt terjeszt elő; ellenkező esetben bárki korlátok nélkül állíthatna bármilyen sérelmet, melyet a bíróságok kötelesek lennének érdemben megvizsgálni {3220/2019. (X. 11.) AB határozat, Indokolás [31]–[32]}. (...)

[35] A kereshetőségi jog kérdése tartalma szerint arra ad választ, hogy a perbeli jog a konkrét felperest az adott tényállás alapján konkrét alperessel szemben megilleti-e.

(...) [K]étségtelen, hogy a hatósági ügy ügyfele a közigazgatási perben felperes lehet (azaz van keresetindítási joga) (...). [A]míg a per megindítására az jogosult, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti, addig a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja szerint el kell utasítani, ha a felperes jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg. Amíg tehát a perindításhoz az ügyben való közvetlen érintettség kell, addig az eredményes keresethez közvetlen sérelem. A két meghatározás különbségéből logikusan vezethető le az, hogy az ügyben való érintettség nem egyenlő a bekövetkezett sérelemmel, így a perindítási jog sem egyenlő a kereshetőségi joggal (...).

- [36] Dogmatikai szempontból a keresetindítási jog eljárási jogi kérdés, míg a kereshetőségi jog mindig a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik. Ha a felperesnek van keresetindítási joga, és lehet a per tárgyával összefüggő anyagi jogi jogosultsága vagy jogos érdeke, de olyan kérdés tekintetében támadja a közigazgatási cselekményt, mely kérdés anyagi jogi jogosultságát vagy jogos érdekét közvetlenül nem érinti, akkor az adott kérdésben nincs kereshetőségi joga. [A]z ügyféli jogállás nem jelenti szükségszerűen azt, hogy a bíróság érdemben bírálja el az ügyet. (...)
- [37] [H]abár a kereshetőségi jog megfogalmazása anyagi jogi kategória, de a Kp. 88. § (1) bekezdése nem kizárólag a kereshetőségi jog dogmatikai szabályai szerint építkezik, hanem ennél tágabban, az anyagi jogi és az eljárási jogi sérelemre is kiterjedően határozza meg az érdekeltséget. A szabály tehát felöleli az eljárási jogi érdekeltséget is, csak az anyagi jogi szabályok megszegésével szemben az eljárási szabály megszegése nem vezet feltétlenül a keresetnek való helytadáshoz (ha az ügy érdemére nem hatott ki). Emiatt az Alkotmánybíróság azt a következtetést vonta le, hogy a Kp. vonatkozásában az érdekeltség nem egyenlő a kereshetőség (anyagi jogi érdekeltség) fogalmával." (Abh., Indokolás [37]-[44])
- [38] Az Alkotmánybíróság számos döntésében kifejtette, hogy: „a bíróságok ítéleteit [...] akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megszabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]; 16/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [16]; 17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ebből fakadóan a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}.

- [39] Önmagában nem sérti a tisztességes eljáráshoz, illetve a jogorvoslathoz való jogot az, hogy az eljáró bíróság vizsgálja a keresetet benyújtó személy közvetlen érintettségét, és ilyen érintettség hiányában a kereseti kérelmekről nem hoz érdemi döntést {3220/2019. (X. 11.) AB határozat, Indokolás [30]; Abh., Indokolás [41]}. Jelen ügyben az eljáró bíróságok vizsgálták és értékelték az ügyfélképesség, a perképesség és a keresetőségi jog fogalmát és elhatárolását, alátámasztva azt, hogy a keresetben állított, a felülvizsgált határozathoz kapcsolódó jog, jogi érdek és az anyagi jogi jogsértés közötti közvetlen kapcsolat fennállt-e vagy sem. Vagyis nem pusztán formális szempontból vizsgálták a felperes jogosultságát. Ehhez képest az indítvány valójában nem alkotmányossági kifogást fogalmaz meg, hanem az eljárt bíróság jogértelmezésének és tényértékelésének felülvizsgálatát célozza, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.
- [40] Mindebből következően nem állapítható meg bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása.
- [41] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. május 12.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró